

ОТЕЦЪ
ПАУСИЙ

ГОД. VIII • ЮНИЙ 1935 • КН. 6

СОФИЯ

Ив. Георговъ

ТРУДЪТЪ ВЪ БИТОВИЯ МИРОГЛЕДЪ НА БЪЛГАРИНА

Въ хубавата статия на г. Хр. Вакарелски, помѣстена въ кн. 5. на „Отецъ Паисий“, върху мѣстото, което заема трудътъ и работата въ миросгледъ на българина, е пропуснато да се изтъкне единъ особенъ характеристиченъ признакъ за значението, което българинътъ отдава въ своя животъ на работата.

Именно въ въпроса, който обикновено си задаватъ лица, когато се срещнатъ, се проявява особено ярко онуй, което най-вече занимава ума на народа, отъ който сж лицата, и при тоя случай изпква онова, отъ което е предимно обладанъ българинътъ въ своя животъ. Така още въ древно време римянитъ следъ пуническитъ войни, които презъ повече отъ столѣтие сж заимали видно мѣсто въ политическия животъ на римския свѣтъ, си задаватъ при среща характерния за тѣхъ въпросъ: *Quid novi ex Africa?* Какво ново има отъ Африка? Защото именно това е занимавало дълго време римянитъ: какво става въ Африка, какви новини има отъ тамъ. — А въ Индия, дето особено въ старо време индиецътъ е всецѣло отдаденъ на вдѣлбочаване въ битието, въ смисъла на живота, въ съзерцаване и поради това се предава на покаяние, въпросътъ въ такива случаи е бивалъ: *Api taro vartate?* Какъ отива покаянието (*tapas*)? — Въ Китай, дето въ живота на китаяцитъ важна рола играе оризътъ като главна храна, съответниятъ въпросъ — ако се не лъжа — засѣга именно ориза: Какъ върви оризътъ? — Холандцитъ, у които мореплаването заима важна частъ отъ живота имъ, при такива случаи си задаватъ въпроса: *Hoe vaart gij?* Какъ плавате (по море)? И отговарятъ: *Ik vaag wel* (азъ плавамъ добре, т. е. добре съмъ). — Руситъ, които отдаватъ голѣмо значение на отпуснатъ, спокоенъ животъ, се питатъ: Какъ поживяете? — Нѣмцитъ се посрѣщатъ съ въпроса: *Wie geht's?* Какъ сте? (съ здравето, съ поминъка си), сжщо и французитъ: *Comment allez-vous?* — Найсетне англичанитъ, които сж люде на дѣлото, си задаватъ при среща характерния въпросъ: *How do you do?* Какво правишъ? Какво вършишъ?

Именно тука се явява пакъ съ всички ясностъ онова важно мѣсто, което въ нашия животъ заима трудътъ, работата, защото българинътъ въ такива случаи задава въпросъ, който се отнася до това главно занятие въ неговия животъ: Какъ е работата? или още: Какво правишъ? (сир. какво вършишъ? съ какво се занимавашъ? какво работишъ?), тъй като българинътъ трѣба да върши нѣщо, да се занимава непремѣнно съ нѣщо, той не може да стои съ скръстени ржце, той не познава италианското *dolce far niente*.